

A megpatkolt boszorkány

Volt a falu közepén egy kovácsműhely. Fiatal kovácslegény dolgozott benne serényen. Szépen gyarapodó vagyonkára tett szert, mikor a szomszédasszony, kinek volt egy szemrevaló lánya, kommandálni [ajánlani] kezdte neki a lányát. Idővel rá is állt a kovácslegény. Biza jó lesz egy dolgos asszony a háznál – de nem egy lett, hanem kettő, mert a lánynak az anyja is odaköltözött. No, mondja az ifjú ember, ahun két száj jólakik, jólakik ott a harmadik is.

Így ment ez egy darabig, de egyszer csak borzalmas éjszakái lettek az ifjú embernek. Minden éjjel megjelent előtte egy hatalmas fekete ló, meg a csikaja, és a mellén táncoltak. Megtaposva, fáradtan ébredt a kovács. Feltűnt ez a változás az inasának, aki megpróbálta szóra bírni mesterét. Mikor az elmondta, mi történik vele, nevetve mondja az inas:

– Tudja mit mester! Én éjjel kilesem a lovat, megfogjuk és megpatkoljuk!

Így is esett. A megfogott ló rúgott, harapott. Hát még a csikó, még a csillagokat is lerúgta volna az égről, de a két erős kovács kezéből nem tudtak szabadulni, mindkettőt megpatkolták.

Másnap reggel az ifiasszony meg az anyja ágyban maradt, mert betegnek mondta magát. Jött a dél, ebéd sehol, már uzsonnaidő is eljött, még egész nap nem evett a kovács meg az inas. Ekkor az inas orvosért szaladt, nehogy meghaljon az ifiasszony. Megjött az orvos. Az asszonyokat váratlanul érte a dolog. Felhajtja az orvos a dunnákat, látja ám, hogy mindkét asszony kezén-lábán patkó van. Boszorkányok voltak, ők változtak át minden éjjel lóvá. Szerencsére az eszes inas segítségére volt gazdájának, mert ha az éjszakát megélhették volna, újra lóvá válnak és lerúgják patkóikat.